

forlænge den. Der blev givet en Antydning om, at det skulde vare til noget over 50 Aar. Min Opfattelse af dette Spørgsmaal gaar i en væsentlig forskjellig Retning. Medens jeg erkjender, at der er visse Eiendomme, ogsaa visse smaa Eiendomme, for hvilke det er naturligt, at de altid ere behæftede med Prioriteter, er der andre, som, efter deres Størrelse eller Bestaffenhed ikke ere egnede dertil, og den Art af Laan, som faas gennem de omhandlede Kreditkasser, vil vistnok blive Laan af to Slags, mellem hvilke der bør skjelnes. Et er den Slags Laan, der sættes som varige, faste Prioriteter i disse Eiendomme, for at gjøre det muligt at eie og overtage dem med en mindre Kapital, end der ellers er nødvendig. Men en anden Art af Laan ere de, der optages som Driftslaan for at iværksætte Forbedringer af en eller anden Art særlig paa Jorder eller Haver; Laan af denne sidste Art burde helst amortiseres i langt kortere Tid end 45 Aar. Det vil være til stor Skade for den lille Eiendomsbesidder, der ønsker et Laan paa 200, 300, 400 eller 500 Kr. for derved at kunne sætte sin Smule Jord i den høist mulige Dyrkningskraft, hvis han forberer Løibagebetalingen af dette Driftslaan paa en saa lang Aarække som 45—50 Aar. Hans hele Beregning maa gaa ud paa, at han i langt kortere Tid kan dække det af ham oppebaarne Laan. (Christiansen: Det maa ogsaa være ham tilladt). Jeg skal strax komme til dette Punkt. Det vil, som sagt, være til stor Skade for ham, hvis Amortisationen skal strække sig over en saa lang Periode. Men, siger man, det vil jo ogsaa være ham tilladt at afbetale Laanet i kortere Tid. Ja, nu er jo den menneskelige Natur saaledes, at man ikke holder meget af at betale Mere, end man lige akkurat er nødt til. Men desuden maa det øvede Medlem erindre, at det heller ikke er saa let for den lille Mand at vælge nogen anden Vej til at afbetale det i kortere Tid. Den eneste Vej vil egentlig være den, at han indkøber Kreditforeningsobligationer og indsender dem til Afbetaling. Nu vil det jo komme an paa, hvor store disse Obligationer blive. Lad os nu sætte, at de ikke blive mindre end 50 Kr. — og det kan jo være hensigtsmæssigt for at skaffe dem nogenlunde Afsetning, at de ikke ere mindre — vil det ikke altid være let for en Mand for Exempel engang om Aaret at kjøbe en saadan Obligation til Afbetaling, men hvis han betalte 20, 15 eller 25 Kr. i

Afdrag i to halvaarlige Terminer, vilde det falde ham betydelig lettere. Jeg siger kun dette, at det i mange Tilfælde kan være hensigtsmæssigt, at Amortisationen er betydelig kortere, men jeg kan ogsaa tænke mig forskellige Tilfælde, hvor Amortisationen burde være langsommere; ja burde helt standse. Det er en af Ulemperne ved de bestaaende Kreditforeninger, hvis Nytte og Gavn for vor hele økonomiske Udvikling jo forøvrigt maa erkjendes — det er en af Skyggesiderne ved dem i det Hele, at de have denne ubegrænsede Amortisationsbestemmelse. Det medfører forskellige Ulemper, som kunne opveie de store Fordele, navnlig Uopfigeligheden. En af Ulemperne er den, at da der altid eller saa godt som altid for sekundære Prioriteter er betinget en Oprykningssret, vil i Virkeligheden den Eier, hvis Kreditforeningsprioritet successtvt afdrages, blive vanskeligere stillet, naar han engang paany skal optage en første Prioritet, end han har været det før. Men der er en anden Omstændighed, hvorover der blev klaget forleden, nemlig at Kreditforeningspapirerne vare ubelukkede fra at gaa paa fremmede Børser. Det tror jeg nu ikke ligger i, at de mangle tydfø eller engelfø Lert, men i en Mangfoldighed af Omstændigheder, hvoraf den ikke turde være den mindst vigtige, at for Besiddere af Kreditforeningspapirer, der leve i et fremmed Land, er det særlig risikabelt, at der halvaarlig udtrækkes Obligationer, hvis Rentebetaling derefter siteres. Thi det er ikke nogen let Sag for en Mand i Frankfurt eller i London altid at følge nøjagtigt med, hvilke Obligationer der ere udtukne til Udbetaling i de allerede temmelig talrige danske Kreditforeninger, og at fikke sig, at han faar dem udbetalte og ikke mister Noget af sin Rente. Jeg tror, at allerede de bestaaende Kreditforeninger i den Henseende trænge til nogen Forandring. Der burde kunne komme et Tidspunkt, hvor ogsaa Amortisationen paa Kreditforeningslaan standse. Jeg er meget vel bekendt med, at Statutterne indeholde forskellige Bete, ad hvilke Laanene kunne paany suppleres og forøges og deslige; men jeg tror, det vilde være ønskeligt, at der fandtes i alt Fald Afdelinger af vore Kreditforeninger, i hvilke Amortisationen kunde standse, naar den havde naaet et vist Punkt, og at der dertil kom at svare Kreditforeningsobligationer, som ikke uddroges til Udbetaling. Den Indflydelse, som Udtrækningen til Udbetalinger